మ్యాజెర్సీ కథల పోటీలో సాధారణ ప్రచురణకు స్వీకరించిన కథ

కూ కూ అంటూ రెక్కలు రెపరెపలాడిస్తూ వేకువకు స్వాగతం పలికే పక్షుల కలరవాలు, 'ఉంగా' అంటూ తల్లి చనుబాల కోసం లేత నోరును చప్పరిస్తూ ఆరాటపడే పసిపిల్లల కదలికలు, 'కొక్కొ రోకో' అంటూ చీకటి బద్ధకాన్ని వదిలించాలని తొందరపడే కోడి కూతలు కాకుండా గడియారం ఆలపించే ఆరున్నొక్క రాగానికి ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచారు శాస్త్రిగారు! ట్యూషన్ పిల్లలు వస్తారని కాబోలు హాల్లో లైటు వేసాడు కొడుకు రాఘవ!! కాల కృత్యాలు తీర్చుకోటానికి కాసిన్ని అడుగులు వేయకుండానే కళ్ళు తెరవగానే దర్శనమిచ్చింది ఎటాచ్‌డ్ బాత్‌రూం!

జీవిత సహచరిని పంచ భూతాలకు అప్పగించి, పది మందికి పాలపాయసంలా పంచి పెట్టిన పంచామృతం లాంటి వేద పాఠాల్ని మనస్సులో పదిల పరచుకుని ఒక్కగానొక్క కొడుకు రాఘవ అండన చేరారు శాస్త్రిగారు. స్వంత గ్రామం నుండి వచ్చిన కొత్తలో ఇంటికి ఈశాన్య మూల వున్న చెత్తా చెదారాన్ని తీయించి బావి తవ్వించారు కొడుకు విసుక్కుంటున్నా, కసురుకుంటున్నా కష్టపెట్టుకోక! "మహల్ లాంటి ఇల్లు కట్టుకున్నావు! ఈశాన్య మూల బావి వుండడం వాస్తు ప్రకారం మంచిదిరా!" అని అనునయిస్తూ!! తొలి సంధ్యలో పరవశిస్తూ, ఆ బావి దగ్గర స్నానం చేయాలని మనస్సు ఆరాట పడుతున్నా "పొద్దున్నే ఎందుకు నాన్నా! చీకట్లో జారి పడితే బాధ పడేది ఎవరు? ముసలితనంలో ఈ సరదాలేమిటి?" అన్న రాఘవ మాటలకి కష్ట పెట్టుకుని ఎటాచ్‌డ్ బాత్‌రూంలోనే స్నానం చేయడం అలవాటు చేసుకున్నారు. ఆనాటి నుండే తండ్రి పెత్తనానికి తాంబూలమిచ్చాడు రాఘవ.

స్నానం అయ్యాక, సంధ్య వార్చుకుని, దేవునికి పటిక బెల్లం నైవేద్యం పెట్టి, హారతి ఇచ్చి, మంగళశాసనం చదివి, మంగళసూత్రాల ధ్వని కోసం రవ్వంత సేపు ఎదురు చూసి తన సరధ్యానానికి చింతించారు. వాస్తవాన్ని గుర్తించడానికి ఇష్టపడని మనస్సు మళ్ళీ మట్టెల చప్పుడు కోసం, గాజుల గలగల కోసం ఎదురు చూసింది. వాస్తవాన్ని గుర్తించిన వివేకం మనస్సును తట్టింది. "ఎంత పని చేశావు గాయత్రీ! అనుక్షణం నాకు తోడుగా వుండాల్సిన నీవు నీ జ్ఞాపకాలతో బ్రతకమని వెళ్ళిపోయావా?" అంటూ రోదించిందా ఒంటరి హృదయం.

ఇంతలో బయట నుంచి స్కూటర్ స్టార్టు చేసిన చప్పుడు, "అయిందా కిరణ్?" అంటూ మనవడిని కేకవేస్తున్న రాఘవ గొంతు విన్పించింది. కిరణ్‌కి చేయి వూపటానికి గబ గబ బయట వరండాలోకి వచ్చారు శాస్త్రి గారు.

"వస్తున్నా డాడీ!" షూ వేసుకుంటూ సమాధానం ఇచ్చాడు ఆ చిన్నారి.

"డ్రెస్ వేసుకుని, షూ వేసుకుని, రెడీ అయి టిఫిన్ తినమని నీ కెన్నిసార్లు చెప్పాలి?" కసురుకుంటున్న కోడలి గొంతు లోపల్నించి విన్పించింది.

"షూవేసుకుని తినాలంటే అనీజీగా ఫీలవుతాను మమ్మీ!" అని గుమస్తా పరుగుతీశాడు రవికిరణ్. స్కూటరెక్కి వెళ్ళిపోతూ, తాతగారి కోసం వెనక్కు తిరిగి, కనిపించగానే చేయి వూపాడు! ఆ చిన్ని చర్యకే పులకించిపోయింది ఆ తాత గారి హృదయం.

ఆ ఇంటిలో ఆయన మెచ్చిన, ఆయనకు నచ్చిన చిన్నారి నేస్తం ఆ చిరంజీవి!

"ఈ పూట వంటలోకి ఏం చేయమంటారు?" వినయంగా అడిగింది కోడలు.

"ఆవపెట్టిన పనసపొట్టు కూర, ముద్దపప్పు, కూరముక్కలన్నీ కలిపి వండిన పప్పు పులుసు, వడియాలు..." ఏం కావాలని చెప్పాలి? చెప్పినా —అని ఈ వయసులో ఒంటికి మంచిని కావని హితబోధ చేస్తుంది. ఏదో అడగాలి కాబట్టి అడుగుతున్నాను అన్నట్టు అడిగిన ప్రశ్నకు "నీ ఇష్టం అమ్మా!" అని సమాధానం చెప్పి లోపలికి తప్పుకున్నారు శాస్త్రిగారు!

స్వంత వూరునుండి వచ్చిన కొత్తలో బొత్తిగా కాలక్షేపం అవక, వూరికే కూర్చోలేక, అలవాటుపడ్డ ప్రాణాన్ని అదుపులో పెట్టలేక, కోడల్ని అడిగాడు - "నువ్వన్నా చెప్పమ్మా! వాడు నా మాట వినడం లేదు! నాకు ఇక్కడ బొత్తిగా కొత్తగా వుంది! మన వూరికి వెళ్ళిపోతాను! పుట్టి పెరిగిన వూరు! వేదాన్ని వల్లె వేయటానికి అలవాటు పడ్డ నోరు! అత్యంత ఆత్మీయమైన పరిసరాలు! అక్కడే వుండి రోజులు వెళ్ళదీస్తాను!"

"వద్దండీ మామయ్యగారూ! ఆయన ఒప్పుకున్నా నేనొప్పుకోను! కొడుకు, కోడలు వుండి కూడా ఈ వయసులో మిమ్మల్ని ఒంటరిగా వదిలేసామని లోకం ఆడిపోసుకుంటుంది!" - రవ్వంత పెడసరంగానే జవాబిచ్చిందా ఇల్లాలు.

మరి మాట్లాడలేదు శాస్త్రిగారు. "తన వయసు చేతకానిదే కావచ్చు! తను చేతకానివాడు కాదుగా!" అనుకున్నారు మనస్సులో. ఒంటరిగా వున్నపుడు గీత చదువుకోవటం, తీరకగా వున్నపుడు మనవడితో ఆడుకోవడం నిత్య కృత్యాలై పోయాయి.

సహధర్మచారిణి కాలం చేసినప్పటి నుండి, శాస్త్రి గారి జీవిత విధానమే మారిపోయింది. స్వేచ్ఛగా కొండ కోనల్లో విహరిస్తూ, కొండ వాగుల్లో జలకాలాడుతూ జీవించే పక్షిని పంజరంలో బంధించినట్లయింది. కొడుకు, కోడలు పెట్టే ఆంక్షలు శరీరానికి, మనస్సుకీ శరాల్లా తాకుతున్నాయ్.

అసలు తొలి చూలు కొడుకు పుట్టాడని వినగానే వాగులా పొంగిందా పితృ హృదయం. తన ఇల్లాలు మళ్ళీ ఒడి నింపుకోలేదని తెలిసినపుడు విల విల్లాడి పోయిందా భర్త హృదయం. తన చిన్నారికి సాక్షాత్తూ భగవంతుడైన రాముడు పేరు పెట్టాలని ఆ ఇల్లాలు కోరింది. "తల్లి మాటను మన్నించాడు. తండ్రి ఆజ్ఞను పాలించాడు! అరణ్యంలో తన సహచరితో విహరించాడు! భార్యతో కులుకుతూ, పరాయి ఆడదాని కోసం ఆరాటపడే ఇప్పటి యువకుల్లా కాక, శారీరకంగా దూరంగా వున్నా, మనస్సులో భార్యనే ఆరాధిస్తూ మాటకు, ధర్మానికి, న్యాయానికి కట్టుబడ్డ రాముడంతటివాడు కావాలి నా తండ్రి!" అని ఆ తల్లి మురిసినపుడు 'రాఘవ' అని పేరు పెట్టారు శాస్త్రిగారు.

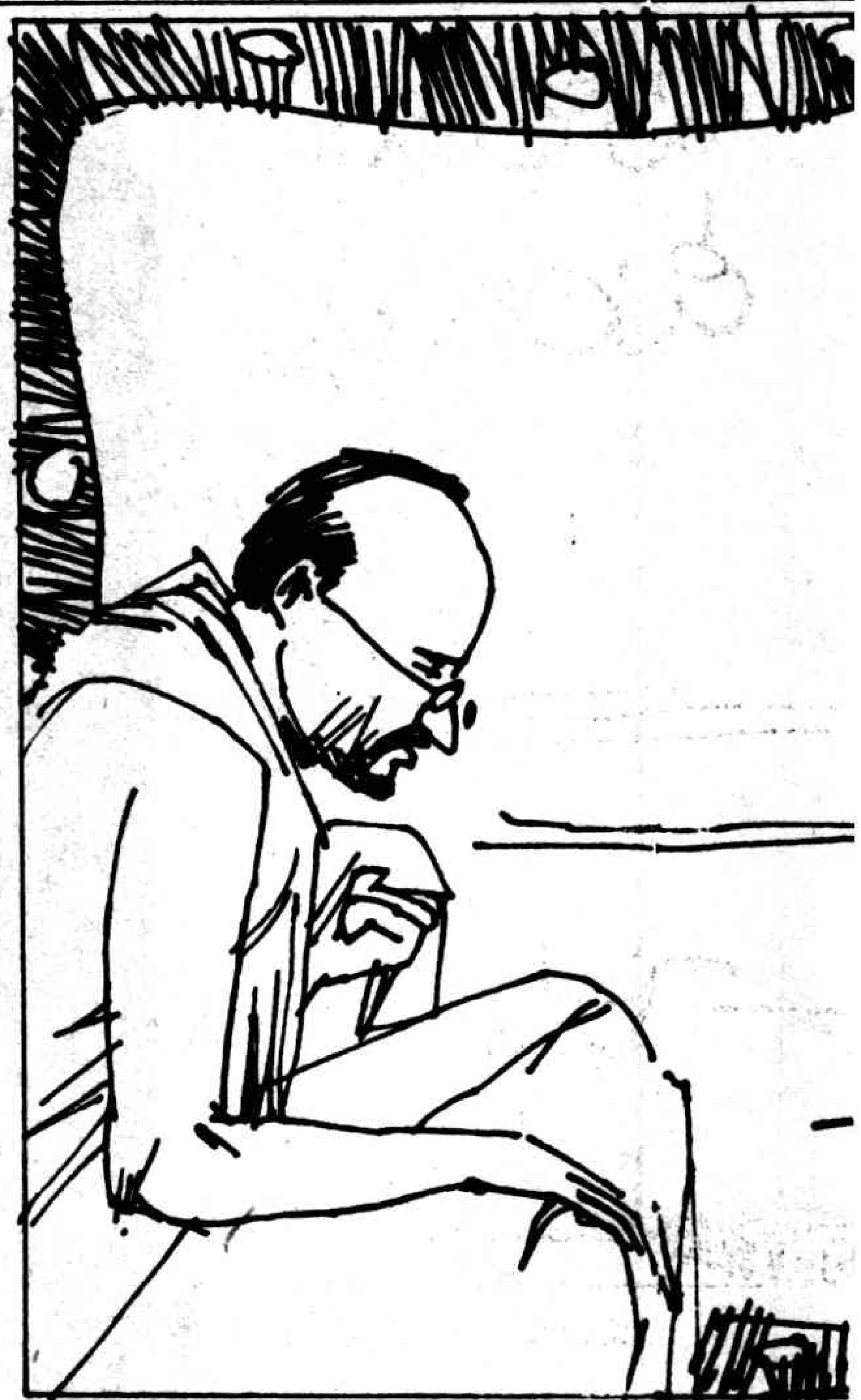

రాఘవ జీవిత విధానమే వేరు! అతని ఆలోచనలే వేరు. డబ్బు సంపాదించటానికి ట్యూషన్లు చెప్పడం సాధనంగా ఎన్నుకున్న రాఘవని మందలించారు శాస్త్రిగారు—

"పవిత్రమైన ఉపాధ్యాయ వృత్తిని స్వీకరించావు! బాధ్యతాయుతమైన గవర్నమెంటు సర్వీసులో వున్నావు!" అంటూ!

"మీరు చెప్పే మాట ఈనాటిది కాదు! ఏనాటిదో అది! మహారాజు సైతం గురువు ముందుచేతులుకట్టుకుని నిలబడ్డ రోజులు కావు! గురువు కన్పించగానే ఆగి. "నమస్కారం మేష్టారూ!" అని గౌరవించే నీ రోజులు కావు! మేము జీవితానను సరిదిద్దే మహనీయులం కాము! ప్రజలలో ఒక వర్గం వారిమి మాత్రమే! విద్యార్థుల చేతిలో ఆటబొమ్మలం. వాళ్ళు చెప్పినట్టు వినాల్సిన కీలు బొమ్మలం! అసలు చదువు అంటే ఏమిటి? సిద్ధాంతపరమైన విజ్ఞానం! అది ఈనాటి యువతకు అక్కరలేదు! వాళ్ళకు కావల్సింది డిగ్రీ! ఆ డిగ్రీ ద్వారా సాధించే ఉద్యోగం. మా వ్యక్తిత్వాన్ని నిలబెట్టుకునే ప్రయత్నం చేస్తే, ఎన్నో కోల్పోవలసి వస్తుంది! ఈ ట్యూషన్లే మాకు ఆసరాలు! మాకు

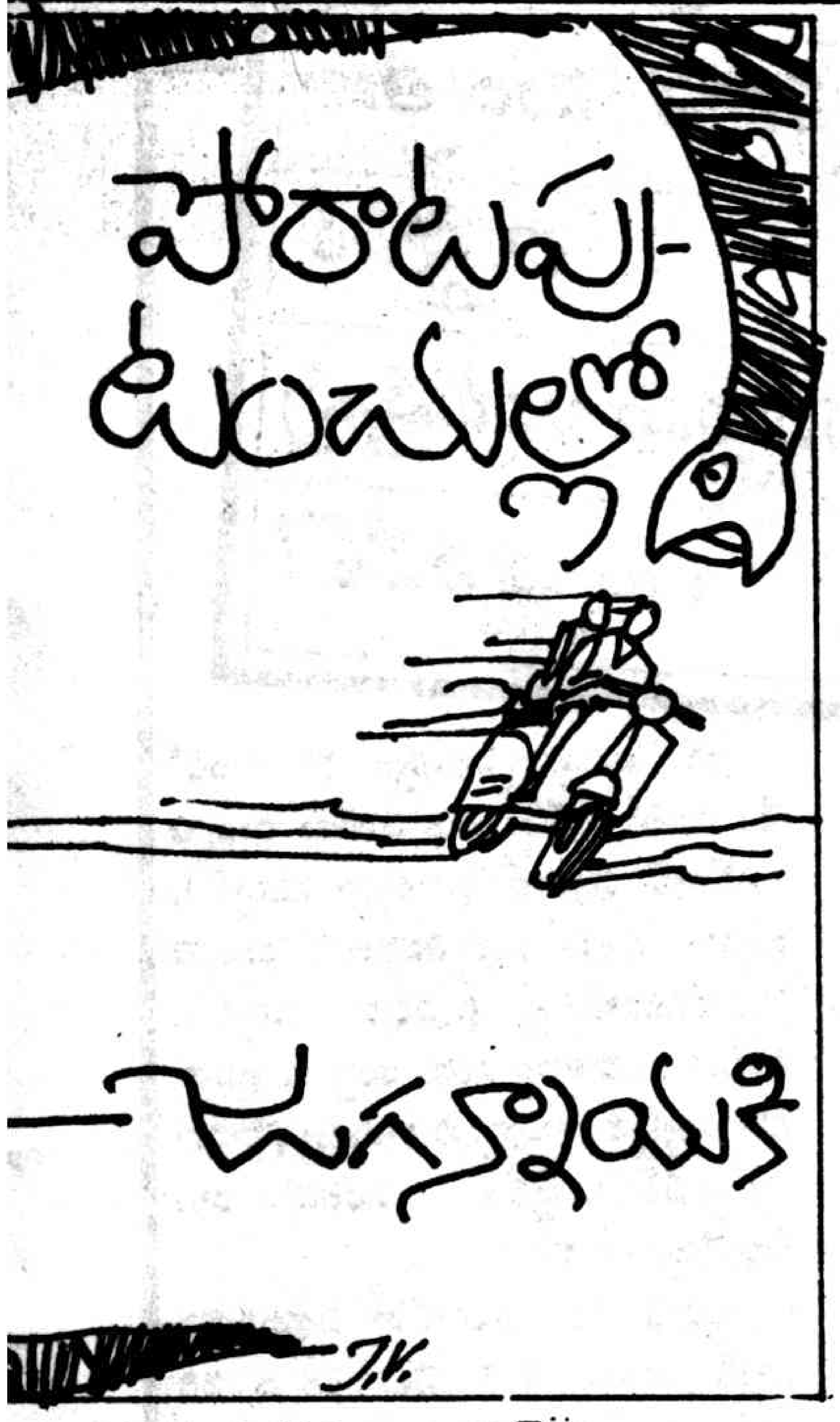

డబ్బులిచ్చి ట్యూషన్‌కి వస్తూ, మాకు విధేయుడై వుంటాడు స్టూడెంట్! ఆ విలువ మాకు కాదు. మాకిచ్చే డబ్బుకి! మీ రోజుల్లో తిండి బట్ట కనీసావసరాలు! ఈ రోజుల్లో టి.వి., ఫ్రిజ్, స్కూటర్ ఇవన్నీ కనీసావసరాలే!! తిండి మానేయమన్నా మానగలరు కానీ, టి.వి. చూడకుండా, స్కూటర్ లేకుండా, వార పత్రికలు చదవకుండా వుండడం పేదరికం అనుకుంటారు! ఈ సమాజంలో బ్రతకాలంటే, మన వ్యవస్థలో తల ఎత్తుకు తిరగాలంటే డబ్బు కావాలి! ఆ డబ్బు ఎలా వస్తోంది అని కాదు!'' ఎంతగా తనను తాను సమర్థించుకుంటూ మాట్లాడినా రాఘవ ప్రవర్తనలో ఏదో అపశృతి శాస్త్రిగారిని కదిలించేది.

కన్నతల్లిలాగా అందరు విద్యార్థులనీ ఒకేలా చూడని అతని ప్రవర్తన వింతగా వుండేది. అందరి దగ్గరా డబ్బులు సమానంగా వసూలు చేస్తున్నప్పుడు తెలివైన విద్యార్థిని ప్రోత్సహించి, తెలివి అంతగా లేని విద్యార్థిని తక్కువ చేయడం వేధించేది. ఒకసారి చెప్పిన సమయానికి డబ్బు తేలేదని ఒక విద్యార్థిని బయటకు పంపితే సహించలేక కలుగజేసుకున్నారు.

''నాకు నీతులు చెప్పద్దు నాన్నగారూ! నేను ట్యూషన్లు చెప్పేదే డబ్బు కోసం! ఆ డబ్బు ఇవ్వలేని విద్యార్థి ట్యూషన్‌కి రానవసరం లేదు!'' ఖచ్చితంగా అన్నాడు రాఘవ.

''చూశావా గాయత్రీ! నీతిగా, నిజాయతీగా బ్రతకాలని నీ కొడుక్కి రాముడు పేరు పెట్టమన్నావు! కనీసం మానవత్వమున్న మనిషిగా కూడా బ్రతకడం లేదు నీ కొడుకు! ఎందుకోసం సంపాదిస్తున్నాడో తెలియదు. యంత్రాల సహాయంతో సుఖాల్ని వెదుక్కుంటూ, తనూ ఒక యంత్రంగా మారి పోయాడు! ఏ లక్ష్యానికీ కట్టుబడక బ్రతుకుతున్నాడు! తోడుగా సాగే నీడను కూడా వాడుకునేంత స్వార్థపరుడయాడు! కాని, వాడి అణువణువులో అసంతృప్తి నాకు కనిపిస్తోంది. అది ఏదో రూపంలో ప్రతి రోజూ బయటపడుతూనే వుంది! ఎవరో ఒకరిని ఎత్తిపొడవడం ద్వారా, నిందించడం ద్వారా తన అసంతృప్తిని బయటపెడ్తూనే వున్నాడు'' అంటూ కనిపించని భార్యతో తన బాధను కలబోసుకున్నారు శాస్త్రిగారు.

ఆదివారం ఎప్పటిలాగే తెల్లవారింది. లేచినప్పటి నుండి శాస్త్రి గారి మదిలో ఏదో కలవరం. కొడుకు, కోడలు ఎక్కడికో ప్రయాణం అయారు. వద్దని చెప్పమని హెచ్చరించింది ఆయన పితృ హృదయం. వెళ్ళవద్దని వారించారు! ఒప్పుకోలేదు ఇద్దరూ.

''ఒంట్లో బాగాలేకపోతే విశ్రాంతి తీసుకోండి! వచ్చే వయస్సు కాని పోయే వయస్సు కాదు గదా! వయస్సు వస్తుంటే అనారోగ్యం అనిపించటం సహజమే! పెద్ద వయస్సులో ఏదో జరుగుతుందని ఆరాటపడడం మామూలే! వయస్సు మీద పడ్తున్న కొద్దీ ప్రాణాలు పోతాయని భయపడ్తారు!''

ఇద్దరి అభిప్రాయమూ అదే! అందుకే మిన్నకున్నారు శాస్త్రిగారు.

ఎన్నో జాగ్రత్తలు చెప్పి, ఇంటిని అప్పగించి, స్కూటర్ మీద బయల్దేరారా దంపతులు.

అరగంట తర్వాత స్కూటర్ యాక్సిడెంట్, దంపతులిద్దరూ అక్కడికక్కడే మరణించారనే వార్తను మోసుకొచ్చారుకొందరు వ్యక్తులు.

శాస్త్రిగారి గుండెల్లో వేదన గడ్డ కట్టింది. మనవడిని అక్కున చేర్చుకుని కన్నీరు కార్చారు!

ఆ నుక్షణం తన వయస్సును గుర్తుకు తెస్తూ, చిన్న వయస్సులోనే అశువులు కోల్పోయిన కొడుకు, కోడలు ఆయన కన్నుల్లో మెదిలారో క్షణం. ●

ఆంధ్రజ్యోతి
సచిత్ర వారపత్రిక

తెలుగు కళాసమితి, న్యూజెర్సీ
సంయుక్త ఆధ్వర్యంలో

చిన్న కథలు- వ్యంగ్య చిత్రాల పోటీ

5,400 రూపాయిల బహుమతులు

క్రిందటి సంవత్సరం నిర్వహించినట్లుగానే ఈ ఏడాది కూడా అమెరికాలోని తెలుగు వారి [illegible] సచిత్ర వార పత్రిక ద్వారా చిన్న కథ, కార్టూన్ విభాగాల్లో పోటీలు నిర్వహించ తలపెట్టారు.

కథలు

ప్రథమ, ద్వితీయ, తృతీయ బహుమతులు పొందిన కథలకు వరుసగా రు. 1000, రు. 700, రు. 400 బహుమతులుగా వుంటాయి. ఇవి కాక ఒక్కొ కథకు రు. 300 బహుమతి చొప్పున ఆరు కథలను, రు. 150 బహుమతి చొప్పున ఆరు కథలను సాధారణ ప్రచురణకు ఎంపిక చేస్తాము.

నిబంధనలు

తెలుగు వారి జీవిత చిత్రణ లక్ష్యంగా మీరుపంపే కథలు అమెరికాలోని ఆంధ్రులకు అర్థమయ్యేలా మంచి శైలిలో, సరళమైన భాషలో వుండాలి.

* వ్రాతలో కథ మూడున్నర అరఠావులు మించరాదు.
* అనువాద కథలు, అనుకరిస్తూ చేసిన రచనలు స్వీకరించడం జరుగదు కనుక— రచయితలు తమ రచన(లు) అనువాదం, అనుసరణ కావని స్పష్టంగా పేర్కొంటూ పత్రాన్ని జతపరచాలి.
* ఒకరు ఎన్ని రచనలైనా పంపవచ్చు.
* కలం పేరు అచ్చులో వినియోగించేందుకు మాత్రమే పరిమితం. రచనతో పాటు పూర్తి చిరునామా విధిగా వుండాలి.
* ప్రచురణకు అంగీకరించని రచనలను తిప్పి పంపడం సాధ్యపడదు కనుక, స్టాంపులు అంటించిన కవర్లు జత చెయ్యనవసరం లేదు.
* బహుమతి రచనల గురించి, సాధారణ ప్రచురణల గురించి తుది నిర్ణయం సంపాదక వర్గానిదే.
* బహుమతి పొందిన కథలు, సాధారణ ప్రచురణకు ఎంచిన కథలు ముందుగా ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వార పత్రికలో అచ్చయి, ఆ తరువాత న్యూజెర్సీ తెలుగు కళాసమితి వారి మాస పత్రిక 'తెలుగు జ్యోతి'లో సంక్షిప్త చొప్పున ప్రచురితమౌతాయి. కార్టూన్ల ప్రచురణకు కూడా యిదే పద్ధతిని అనుసరిస్తాము.
* ఎంపికైన రచనలకు, బహుమతి కథలకు, బహుమతిపొందిన కార్టూన్లకు పారితోషికం అందజేస్తున్నది న్యూజెర్సీ తెలుగు కళాసమితి

కార్టూన్ విభాగం

* 'క్యాప్షన్' లేని కార్టూన్లకు ప్రాధాన్యత వుంటుంది.
* ఒక్కొ కార్టూన్‌కు రు. 75 బహుమతి చొప్పున ఈ పోటీలో మొత్తం 8 కార్టూన్లను ఎంపిక చేస్తాము.

కథలు కార్టూన్లకు గడువు తేదీమార్చి 5

—ఎడిటర్

చిరునామా: తెలుగు కళాసమితి, న్యూజెర్సీ వారి కథల పోటీ

ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వార పత్రిక, పోస్ట్ బాక్స్ నెం 712, లబ్బీపేట, విజయవాడ — 520 010.

'మండేలా'కు ఆహ్వానం

మనిషిని అణిచేతులపై
నియంతల ఇనుపబూట్ల కవాతు
మానవత్వపు వెన్నెముకపై
జాతి అహంకారుల సవారీ
స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు
ఉరికొయ్యలకు బలి
నిర్భాగ్యత్వం
నిరాహారదీక్షలో ఆహుతి
దప్పు మనంతా 'మండేలా' నామ

అగ్నిపర్వతం అణగదొక్కుతుంది.
నిర్భయంగా
లావా పొంగిపొరలి వస్తుంది.
నిర్భయంగా
పరిసరాలను కాల్చేస్తుంది.
ఉక్కు సంకెళ్ళను కరిగిస్తుంది
ఇనుప కంచెలను ఊడ్చేస్తుంది.
చీకటి ఖండంలో
అఖండ జ్యోతిని వెలిగిస్తుంది.

— 'స్నేహ'